

ifølge Statistikken i de 9 Aar, det ærede Medlem omtalte, sket en Del Brandskade paa Grund af mangelfuld Rensning af Skorstene, til et samlet Beløb af 964,000 Kr., altsaa lidt over 100,000 Kr. om Aaret. Det er jo ikke saa lidt, men i Forhold til den samlede Brandskade er det dog ikke mere end $2\frac{1}{2}$ pCt., der menes at være opstaaet ved mangelfuld Rensning. Og saa kan det endda være, at disse Ildebrande slet ikke stamme derfra. Jeg tror nok, at det med Hensyn til den Statistik flere Gange har været Tilfældet, at naar man ikke kan oplyse, hvorfra Brandskaden stammer, gaar man — jeg ved i hvert Tilfælde enkelte Steder, hvor det har været Tilfældet — ud fra, at det saa maa skrive sig fra mangelfuld Skorstensrensning, og saa indfører man det under den Rubrik, og derved lægger Statistikken mere der ind under, end der burde være. Men i hvert Tilfælde har Brandtilsynet jo dog ogsaa Ansvaret for, hvordan Skorstenene blive rensede, og der er jeg fuldt ud enig med de ærede Medlemmer, som have omtalt, at vi behøve et bedre Brandtilsyn. Men naar vi faa det, kunne vi godt overlade det til Folk at bestemme, om de selv ville rense deres Skorstene, eller hvordan de ville faa dem rensede. Lad kun dem, der ønske en autoriseret Skorstensfejer til at rense deres Skorsten, tage en saadan; derved fritages man for Ansvar efter den nuværende Lov, og saadan kan det jo vedblive, men at paalægge nogen, at de skulle bruge Skorstensfejer, naar de ikke ønske det, mener jeg er urigtigt.

De øvrige Punkter, jeg havde ment at ville omtale, ere allerede omtalte af andre ærede Medlemmer, saa dem skal jeg ikke nu komme ind paa, men de to Punkter, jeg nu har nævnt, vilde jeg henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, og jeg vil haabe, at det vil søge at faa indført Bestemmelser om et forbedret Tilsyn med Bygningers Opførelse og et forbedret aarligt Brandtilsyn, men at vi derimod kunne undgaa at faa ansat nogle Tusinde ny Bygningsfogeder og nogle Hundrede ny Skorstensfejere.

Ole Olsen: Som Helhed betragter jeg ogsaa det fremsatte Forslag som et godt Forslag, og jeg for mit Vedkommende hilser det ogsaa med Glæde. Det er sikkert nok, at der paa det Omraade trænges til en Ordning; det gaar nemlig ikke med vort Brandvæsen paa Landet som her i Kjøbenhavn og de større Provinsbyer, at det er i den skønneste Orden.

Paa Landet er tværtimod det modsatte Tilfældet, der finder man det i den skrækkeligste Uorden, ja næsten i Reglen i et fuldstændigt Virvar. Det, Lovforslaget nærmest tager Sigte paa, er at træffe nogle Foranstaltninger til at sikre sig imod de mange Ildebrande paa Landet, og de Foranstaltninger, Lovforslaget der nævner, kan jeg fuldt ud give min Tilslutning. Blandt andet tilsigter Lovforslaget at gøre noget for, at vore Brandredskaber kunne komme i bedre Orden, end det hidtil har været Tilfældet, og for saa vidt kan jeg ogsaa give Lovforslaget min Tilslutning. Men jeg tror ikke, at det har saa stor Betydning, hvad enten vore Brandredskaber ere i Orden eller ikke. Thi naar der udbræder Ild i en Landbobygning i en straaetækt Gaard, er der for saa vidt ikke megen Brug for Brandredskaber, thi i Reglen maa man indskrænke sig til særlig at redde Kreaturerne og en Del af Løsøret. Det er jo ogsaa meget almindeligt, at vore Brandredskaber, naar vi endelig en Gang skulle bruge dem, ere i den skrækkeligste Uorden; de ere særlig for Brandtønders og Brandspandes Vedkommende som Regel af Træ, og ganske vist skulle de i Henhold til Loven undersøges ved de 2 halvjaarlige Syn, men meget ofte træffer det sig, naar vi faa en Ildebrand henad Efteraaret, og man ruller ud med sine Tønder og Spande, at hvis de ikke ere ramlede sammen, før man naar Brandstedet, vise de sig aldeles ubrugelige, naar de skulle tages i Brug. Men selvfølgelig kunde det være godt med disse Foranstaltninger angaaende Brandredskaberne, naar blot de kunne overholdes. Jeg tror nu ikke, det kunde være saa vanskeligt, hvis vore Brandfogeder fik lidt strengere Instruks at gaa efter, end de hidtil have haft.

Jeg har ikke meget at udsætte paa Lovforslaget som sagt, og der er navnlig et enkelt Punkt, som jeg hilser med Glæde, nemlig det Punkt i § 12, 2det Stykke, hvor der tales om, at Kulbeholdninger skulle være fjernede mindst 12 Tommer fra Kedelmuren. Det er en meget nødvendig Bestemmelse, hvad jeg ved af Erfaring. For nogle Aar siden havde jeg nemlig faaet en Vognladning Kul, som laa umiddelbart op til Bygningens Ydermur, der tillige stod i Forbindelse med Kedelmuren. Der kom Ild i Kullene, og havde vi ikke været til Stede saa tidlig, som vi vare, saa var det sikkert gaaet op i Luer, derfor betragter jeg den Foranstaltning som en god Foranstaltning, og siden den Tid har jeg fjernet mine Kul et lille